

Referaten uit andere Tijdschriften

onder leiding van

W. C. KOLDEWIJN, 52 W. Parkweg, Amsterdam.

Nederlandsch Tijdschrift voor Geneeskunde.

20 Juni 1914.

Dr. G. C. Bolten, *Hemiplegia alternans na alcoholinjectie in het ganglion Gasseri.*

Ernstige complicaties na alcoholinjecties in het gebied van den trigeminus waren tot nog toe niet bekend. K i l i a n i vermeldt eenige gevallen van periphere oculomotorius- en lichte verlamming; in de Fransche literatuur wordt gewag gemaakt van uitgebreide bloeding als gevolg van laesie van de arteria orbitalis.

Dat zich wel eens nevenverschijnselen van ernstiger aard kunnen voordoen, bewijst ons de historia morbi van 't volgende geval.

Mej. X., 58 jaar oud, is reeds geruimen tijd behandeld voor neuralgie van den rechter trigeminus tak — evenwel, zonder blijvend resultaat. Daarom wordt besloten tot alcohol injectie in den knoop van Gasser. Na de inspuiting klaagt patiënte over hevige aangezichtspijnen: 't ganglion blijkt dus inderdaad getroffen te zijn. Na de operatie begeeft patiënte zich ter ruste. Thans treedt 't merkwaardige verschijnsel op, dat ze niet meer wakker wordt. De slaap is klaarblijkelijk overgegaan in een toestand van bewusteloosheid, welke meer dan 2×24 uur aanhoudt. Daarna keert patiënte langzaam tot het bewustzijn terug. Ze vertoont

echter een volledige verlamming van linkerarm en been, parese van den rechter faciaalzenuw, en een nagenoeg geheel volledige oogspierverlamming rechts. Er is volledige oculomotorius en trochlearisverlamming en een vrij sterke alducens verlamming rechts. Langzaam treedt verbetering van den toestand in, na 4 maanden is patiënte in zooverre hersteld, dat ze 't ziekenhuis kan verlaten.

B o l t e n meent dit geval aldus te moeten verklaren.

Nadat de alcohol 't ganglion had bereikt, is, vermoedelijk bij 't wegpersen van de laatste druppels, de injectiespuit een weinig omhooggeduwd, de naald in het bovenste blad van de duraalplooï gedrongen, zijn de laatste alcoholdruppels in den duraalzak terechtgekomen en naar achteren gevloeid; met 't resultaat, dat overal waar 't harde hersenvlies geraakt werd, reactieve ontsteking optrad, wat niet zonder gevolg kon blijven voor den rechter pedunkel, en de rechter nervi oculomotorius, trochlearis, et abducens.

Oculomotorius werd natuurlijk in de eerste plaats getroffen, facialis daarentegen heeft begrijpelijkerwijze veel minder geleden.

Dat er geen *laesie* van den pedunkel heeft plaats gehad, bewijst wel, dat de waargenomen stoornissen slechts van tijdelijken aard zijn geweest.

Th. DE J. C.